

Den skjulte historie om vers niogfyrre

Magt, Herlighed og Lidelse

Jeff Pippenger

2026-05-06

Peter befinder sig i Panium (Cæsarea Filippi), hvilket er blot seks eller otte dage før midtpunktet af de tre gange, Peter, Johannes og Jakob gik alene med Jesus. Den første var demonstrationen af Hans magt ved opvækkelsen af Jairus' tolvårige datter; den anden var demonstrationen af Hans herlighed på Forklarelsens bjerg; og den tredje var Getsemane, demonstrationen af Hans lidelse. I kapitel elleve er Peter i Panium placeret umiddelbart før korset i vers seksten. Bjerget var midtpunktet af de tre eksklusive rejser for de tre disciple. På bjerget talte den himmelske Fader også for anden af tre gange; Faderen talte ved dåben, på bjerget og dernæst umiddelbart før korset. Peter befinder sig to gange ved et midtpunkt af tre specifikke begivenheder. Han er også midtpunktet i Matthæus kapitel elleve til toogtyve.

Den assyriske invasionstrekant.

Bjerget kom før det triumferende indtog, som begyndte med, at æslet blev løst for at bære offeret ind i Jerusalem, ligesom Abrahams æsel bar veden til offeret på Morija, templets gamle sted i Jerusalem. Basunfesten i rækken af Tredje Mosebog treogtyve markerer, at æslet løses; således gik oplevelsen på forklarelsens bjerg forud for det triumferende indtog og placerer dermed Peter i historien om de tredive dage i Tredje Mosebog treogtyve, afstemt med pinsetiden. I disse tredive dage bringes templet (den mellemste prøve) over kandidaterne til at være blandt de firs tapre præster. I vidnesbyrdet om kong Uzzijas oprør på det hellige sted identificeres de firs præster som tapre, hvilket således antyder, at der var præster, som ikke deltog.

Og præsten Azarja gik ind efter ham, og med ham firs af Herrens præster, tapre mænd; og de stod kong Uzzija imod og sagde til ham: Det tilkommer ikke dig, Uzzija, at brænde røgelse for Herren, men præsterne, Arons sønner, som er indviet til at brænde røgelse; gå ud af helligdommen, for du har overtrådt din ret; og det skal ikke blive dig til ære fra Herren Gud. 2 Krønikebog 26:17, 18.

De tapre præster er dem, som følger Lammet, hvorhen det end går.

Disse er de, som ikke har besmittet sig med kvinder; for de er jomfruer. Disse er de, som følger Lammet, hvorhen det går. Disse blev købt fri blandt mennesker som førstegrøden for Gud og for Lammet. Åbenbaringen 14:4.

Løven af Judas stamme fører sit folk ind i Det Allerhelligste og lader dem skue ind i pagtens ark og betragte Ypperstepræsten, som dér tjener i sit afsluttende værk med at udslette synden. Peter blev oprejst den 31. december 2023 og blev derefter konfronteret med grundvoldsprøven vedrørende Roms rolle i etableringen af profetiens ydre syn. Derpå indtraf templets anden prøve for Peter, og det er dér, at den indre linjes syn fremstilles i spejlsynet i Daniels bog kapitel ti.

Peter havde fornægtet sin Herre den 18. juli 2020, og han gjorde det tre gange.

»Tre gange havde Peter åbenlyst fornægtet sin Herre, og tre gange fremkaldte Jesus fra ham forsikringen om hans kærlighed og troskab, idet han indprentede dette skarpe spørgsmål, som en modhagget pil i hans sårede hjerte. For de forsamlede disciple åbenbarede Jesus dybden af Peters anger og viste, hvor fuldstændig ydmyget den engang pralende discipel var.« The Desire of Ages, 812.

Peter repræsenterede to klasser af tilbedere.

”For hver af de grupper, som er repræsenteret ved farisæeren og toldereren, findes der en lære i apostelen Peters historie. I sin tidlige discipeltid anså Peter sig selv for stærk. Ligesom farisæeren var han i sin egen vurdering »ikke som andre mennesker.« Da Kristus på tærsklen til sit forræderi advarede sine disciple på forhånd: »I skal alle forarges på mig i denne nat,« erklærede Peter med selvsikkerhed: »Om end alle bliver forargede, så bliver jeg det dog ikke.« Mark 14:27, 29. Peter kendte ikke sin egen fare. Selvtillid vildledte ham. Han mente sig i stand til at modstå fristelsen; men få korte timer senere kom prøven, og med banden og sværgeren fornægtede han sin Herre.” Christ’s Object Lessons, 152.

Tolderen gik hjem retfærdiggjort.

“Farisæeren og toldereren repræsenterer to store klasser, i hvilke de, som kommer for at tilbede Gud, er delt. Deres to første repræsentanter findes i de to første børn, der blev født ind i verden.” Kristi lignelser, 152.

Abel og toldereren er et symbol på retfærdiggørelse ved tro.

Men toldereren stod langt borte og ville end ikke løfte sine øjne mod himlen, men slog sig for brystet og sagde: Gud, vær mig synder nådig. Jeg siger jer: Denne mand gik retfærdiggjort hjem til sit hus frem for den anden; for enhver, som ophøjer sig selv, skal fornedres, og den, som ydmyger sig selv, skal ophøjes. Lukas 18:13, 14.

Budskabet fra 1888 blev ledsaget af nedstigningen af englen i Åbenbaringen atten.

"Herren sendte i sin store barmhjertighed et højst dyrebart budskab til sit folk gennem ældste Waggoner og Jones. Dette budskab skulle mere fremtrædende føre den ophøjede Frelser frem for verden, offeret for hele verdens synder. Det fremstillede retfærdiggørelse ved tro på Stedfortræderen; det indbød folket til at modtage Kristi retfærdighed, som åbenbares i lydighed mod alle Guds bud. Mange havde mistet Jesus af syne. De behøvede at få deres øjne rettet mod hans guddommelige person, hans fortjenester og hans uforanderlige kærlighed til menneskeslægten. Al magt er givet i hans hænder, for at han kan uddele rige gaver til menneskene og meddele den hjælpeløse menneskelige redskab den uvurderlige gave af sin egen retfærdighed. Dette er det budskab, som Gud befalede at blive givet til verden. Det er den tredje engels budskab, som skal forkyndes med høj røst og ledsages af udgydelsen af hans Ånd i rigt mål." Testimonies to Ministers, 91.

Budskabet til Laodikea

„Det budskab, der er blevet givet os gennem A. T. Jones og E. J. Waggoner, er Guds budskab til den laodikeiske menighed, og ve den, som bekender at tro sandheden og dog ikke genspejler de gudgivne stråler for andre.“ The 1888 Materials, 1053.

Budskabet om den sene regn

»Den sildige regn skal falde over Guds folk. En mægtig engel skal komme ned fra himlen, og hele jorden skal oplyses af hans herlighed.« Review and Herald, 21. april 1891.

New York City og 11. september

„Hvorfra kommer det udsagn, som jeg er blevet tillagt, at New York skal skylles bort af en flodbølge? Dette har jeg aldrig sagt. Jeg har sagt, idet jeg så på de store bygninger, der rejste sig dér, etage efter etage: ‘Hvilke frygtelige scener vil ikke finde sted, når Herren rejser sig for med væld at ryste jorden! Da vil ordene i Åbenbaringen 18:1–3 blive opfyldt.’ Hele det attende kapitel i Åbenbaringen er en advarsel om det, som kommer over jorden. Men jeg har intet særligt lys med hensyn til, hvad der vil komme over New York, bortset fra at jeg ved, at de store bygninger dér en dag vil blive styrtet omkuld ved Guds magts vending og omvæltning. Ud fra det lys, der er givet mig, ved jeg, at ødelæggelse er i verden. Ét ord fra Herren, ét strejf af hans mægtige kraft, og disse mægtige bygningsværker vil falde. Der vil finde scener sted, hvis frygtelighed vi ikke kan forestille os.“ Review and Herald, 5. juli 1906.

Peter toldereren repræsenterer en sjæl, som retfærdiggøres ved tro, og retfærdiggørelse ved tro er den tredje engels budskab; det er det laodikeiske budskab, som ankom den 11. september, da New Yorks store bygninger styrtede sammen, og Åbenbaringen 18:1–3 blev opfyldt. Da begyndte silregnen at dryppe, og beseglingen af de hundrede og fireogfyrre tusind begyndte. Ved afslutningen af beseglingstiden for de hundrede og fireogfyrre tusind steg englen i Åbenbaringen atten ned som ærkeenglen Mikael og oprejste Peter ved tre prøver. Den første prøve begyndte den 31. december 2023 og repræsenterede den grundlæggende sandhed, at Rom er magten i vers fjorten i Daniel elleve, som stadfæster synet. Dette syn er chazon-synet, som repræsenterer den ydre profetilinje, hvilket Salomo siger er liv eller død.

Hvor der ikke er noget [chazon]-syn, går folket til grunde; men den, der holder loven, salig er han. Ordsprogene 29,18.

Peters anden prøve er tempelprøven, som kræver, at man i tro træder ind i Det Allerhelligste, således som Søster White fremstillede det i sine første syner. Der så hun den syvendedags sabbats bud stråle over de andre ni bud. Denne lære ved dommens begyndelse repræsenterer inkarnationens lære, som stråler over de andre profetiske læresætninger i de sidste dage, under dommens afslutning. Kristi inkarnation, den Guddommelige, idet Han påtog Sig falden syndig kødets natur, skønt Han ikke kendte til synd, fremstilles i en række forskellige illustrationer. Den mest betydningsfulde er læren om de syv tider. Læren om de syv tider var alfaen i Millers profetiske opdagelser, og det var den lære i 1856, som repræsenterede omega-læren i den milleritiske histories forløb, hvor milleritisk filadelfisk adventisme gjorde oprør gennem syv år og blev til den laodikeiske syvendedags adventistkirke i 1863.

De to kæppe i Ezekiel syvogtredivere repræsenterer de to 2.520-årige domme over de nordlige og sydlige riger. Det nordlige rige repræsenterer menneskets kød, og det sydlige rige repræsenterer det sind, som var bestemt til at blive forenet med Kristi sind; således ville guddommeligheden blive forenet med menneskeheden. Dette er inkarnationens lære i en forenklet fremstilling. De syv tider var Millerit-historiens alfa og omega, og eftersom det repræsenterer inkarnationen, er det også syvendedagsadventisthistoriens omega i forhold til alfasabbatslæren i 1844. Det ene er et tegn på den syvende dags sabbat, og det andet er tegnet på den syvende års sabbat.

Peters navn ændres ved Panium, som var det andet trin for Abrahams fremstilling af den første pagt med et udvalgt folk, og Peter bliver ved sit andet trin repræsentanten for den sidste pagt med et udvalgt folk. Det er det andet trin i rækken af kapitlerne elleve til toogtyve, og det er anden af tre gange, Peter, Jakob og Johannes gik med Jesus bort fra de andre disciple, og anden af tre gange den himmelske Fader talte. Neros linje ender ved midtpunktet mellem slagene ved Raphia og Panium, for den flugter med de to andre perioder på 250 år, som begyndte i 457 f.Kr. og 1776. 457 f.Kr. endte i 207 f.Kr., og 1776 ender i 2026. Peter er ved 207 f.Kr., 2026, 313 og tempelprøven, som går forud for den tredje og afgørende prøve ved løsningen af æslet, som fremstilles som basunfesten.

Peters prøve består i at følge Kristus ind i det Allerhelligste, og hans opgave er at korrigere og derpå forkynde det korrigerede budskab om Nashvilles ildkugler. Peters budskab om Nashvilles ildkugler er pinsebudskabet, som først blev fremlagt i salen ovenpå og derefter i templet. Han fremfører sit budskab ved at identificere Nashvilles ildkugler og opfyldelsen af slaget ved Raphia i sammenhæng med slaget ved Panium, som bliver til slaget ved Actium ved søndagsloven i vers seksten. Søndagsloven i vers seksten er også søndagsloven i vers enogfyrre og i vers toogtyve. Disse tre vers stemmer også overens med vers enogtredivere, hvor pavedømmet overtog kontrollen i 538 og ved det tredje koncil i Orléans vedtog en søndagslov. De vers, som fører frem til vers enogtredivere, identificerer vejmærker, der førte til søndagsloven i 538, og typificerer den historie, der går forud for den snart kommende søndagslov.

Thi Kittims skibe skal komme imod ham; derfor skal han blive modløs og vende tilbage og nære harme mod den hellige pagt; således skal han gøre; ja, han skal vende tilbage og holde sig til dem, som forlader den hellige pagt. Og væbnede styrker skal stå på hans side, og de skal vanhellige helligdommen, fæstningen, og de skal afskaffe det daglige offer, og de skal opstille ødelæggelsens vederstyggelighed. Daniel 11:30, 31.

„Kittims skibe“ repræsenterede vandalerne, som også fremstilles som den anden basun i Johannes' Åbenbaring, kapitel otte. Roms gradvise undergang begyndte i 330, da Konstantin delte riget i øst og vest. Derefter fordelte han det mellem sine tre sønner. Det Romerrige, som havde været uovervindeligt siden slaget ved Actium, blev da delt i to dele, dernæst i tre dele; og de første fire basuner i Johannes' Åbenbaring 8 repræsenterede det angreb fra fjender, som bragte det vestlige Rom til sin afslutning i 476. Det østlige Rom i Konstantinopel bestod indtil afslutningen af den femte og begyndelsen af den sjette basun, som også er det første og det andet ve. Tidsprofetien om de hundrede og halvtreds år for det første ve endte på den dato, hvor tidsprofetien om det andet ve begyndte. Denne dato var Konstantinopels fald til de osmanniske tyrkere i 1453.

Babylon faldt på én nat; måske vil du hævde, at Kyros først måtte lede floden bort, og at det tog et stykke tid, men Babylons fald skete på én nat, hvorimod Roms fald strakte sig over 1123 år. Disse år indeholdt specifikke profetiske vejmærker, som beskriver det gradvise sammenbrud af det kejserlige Rom, og det kejserlige hedenske Rom er et forbillede på De Forenede Stater i dets gerning med at sætte pavedømmet på tronen som det femte rige i Bibelens profeti i 538. Pavedømmet sættes på tronen ved søndagsloven i vers seksten i Daniel elleve. De vejmærker, der er forbilleder på De Forenede Staters gerning, er repræsenteret i vejmærkerne for det hedenske Roms gradvise sammenbrud.

Kittims skibe repræsenterede en finansiell katastrofe for Rom, for vandalernes flåde bragte ødelæggelse over Middelhavets sejlrunder. I de sidste dage fremstilles islam som en finansiell katastrofe for jordens konger. Vandalerne og deres skibe var den anden basunmagt, og de tre veer er islamiske basunmagter. Den første var Arabien, den anden Tyrkiet, og den tredje er verdensomspændende.

Skibe er et symbol på økonomisk magt, og i Skrifterne er Kittims skibe de fremmeste symboler på økonomisk magt. Disse skibe sænkes af en vred østenvind midt på havene, og i Skrifterne er Islam østens børn. Når Islam bemærkes i den profetiske rækkefølge af begivenheder, frembringer det en økonomisk krise. Islam fremstilles sammen med Bileam som et æsel, hvilket er det hebraiske ord, der oversættes med „vild mand“ ved den første introduktion af Ismael i Skrifterne. Ismael er Islams fader på det profetiske plan, uden dermed at benægte Abraham som Ismaels fader; men Ismaels tolv stammer bliver i Skrifterne kendt som østens børn.

I de sidste dage slår Bileam, et symbol på Amerikas Forenede Stater som en falsk profet, sit æsel tre gange, hvilket repræsenterer islams tre slag. 11. september var det første af disse slag og markerede den beseglende engels ankomst, han som stiger op fra øst under stridens hårde østenvinde. Islams andet slag er dobbelt, for det andet trin markerer en fordobling. Den 7. oktober 2023 slog islam uventet til mod det bogstavelige Israel, og når Nashville, Tennessee, uventet rammes af islam, vil det åndelige Israel være blevet ramt. I beretningen om Bileam kom det andet vejmærke mellem to vingårde, og Herren Zebaots to vingårde var det gamle, bogstavelige Israel og Amerikas Forenede Stater, det moderne, åndelige Israel. Bileams tredje vejmærke var, da æslet talte; og det symbol på tale, som markerer afslutningen på beseglingstiden for de hundrede og fireogfyre tusinde, der begyndte den 11. september, er søndagsloven, når Amerikas Forenede Stater taler som en drage. Det store jordskælv i Åbenbaringen elleve er den søndagslov, hvor det tredje ve kommer hastigt, hvor Amerikas Forenede Stater, æslet og Zakarias taler.

Johannes Døberens fader tilhørte den ottende af de fireogtyve præsteafdelinger, som David havde oprettet til tjeneste i templet. Præsten Zakarias blev slået med stumhed på grund af vantro indtil sin søn Johannes' fødsel og er et symbol på tallet otte (et symbol på præstedømmet). Ved søndagsloven vil den sidste generation af præster, repræsenteret ved Johannes Døberen, tale, sådan som det er fremstillet ved hans fader Zakarias. Kristus identificerede Johannes som Elias, og Elias' budskab i de sidste dage fremstilles ved et forhold mellem fader og barn, som det var tilfældet med Zakarias og Johannes. Johannes var forbilledligt fremstillet ved Jeremias, som havde fået at vide, at hvis han vendte tilbage, ville han være Guds mund.

Jeremias beklagede den første skuffelse den 18. juli 2020, og hvis han vendte tilbage, ville han blive Guds mund ved søndagsloven, når han fremlagde Habakkuks profetiske budskab, som havde tøvet, men skulle "tale" ved enden. Jeremias, og derfor Johannes, og derfor Peter, skulle fremføre Habakkuks budskab på det tidspunkt, hvor islams æsel taler, og når De Forenede Stater taler som en drage.

Peter ved Cæsarea Filippi, som er Panium, befinder sig i en tidsperiode, der gik forud for vejmærket med „bjerget“, som skulle efterfølges af det triumferende indtog, der førte til korset, eller søndagsloven. Tidsperioden er repræsenteret ved slaget ved Panium, som ender med sejr for paven og hans stedfortrædende magt, De Forenede Stater. Panium er den tredje af tre stedfortræderkrige, hvoraf den første blev afsluttet ved Berlinmuren i 1989, og den sidste eller tredje stedfortræderkrig afsluttes ved nedrivningen af „muren“ for adskillelsen mellem kirke og stat. 1989 markerede klimakset på en stedfortræderkrig kaldet „den kolde krig“, som var begyndt ved afslutningen af den anden verdenskrig, og Panium repræsenterer en kold krig, der ender ved den tredje verdenskrig, repræsenteret ved slaget ved Actium. Midt mellem det første og det tredje vejmærke af tre stedfortræderkrige står den bogstavelige krig i Ukraine, repræsenteret ved slaget ved Raphia i vers elleve og tolv.

Panium er en kold krig, der fører til den tredje verdenskrig, sådan som den koldkrig, der sluttede ved endens tid i 1989, og som var begyndt ved afslutningen af den anden verdenskrig, repræsenterer dette. I de vejmærker, der repræsenteres af vers ti og 1989, vers elleve og tolv og den ukrainske krig, som begyndte i 2014, samt vers tretten til femten og den nuværende kolde krig mellem MAGA-ismen og globalismen, var der tre præsidenter, som markerede alliancer mellem pavedømmet og Amerikas Forenede Stater.

Ronald Reagan var en hemmelig alliance med pave Johannes Paul II, en konservativ pave i relation til de sataniske Fatima-profetier, og er forbundet med vers ti's profetiske historie. Obamas præsidentperiode stemmer overens med historien om slaget ved Raphia i vers elleve og tolv. I hans præsidentperiode var der to symbolske paver, for det andet vejmærke identificerer en fordobling. Ved det tredje vejmærke i vers tretten til femten er paven den første pave fra De Forenede Stater. Vi antog oprindeligt, at pave Leo var en konservativ pave, som typificeret ved Johannes Paul II, men når dette anvendes under den profetiske anvendelse af en tredobbelt anvendelse, besidder det tredje vejmærke kendetegnene fra de to første opfyldelser, så Leo er den konservative Johannes Paul II, og han er den tidligere leder af Inkquisitionens Kontor, Benedikt XVI, som trådte tilbage for den woke pave Frans under Obamas periode.

Den første stedfortræderkrig er repræsenteret ved ét vers, den anden ved to og den tredje ved tre vers. Den kolde krig, som endte i 1989, begyndte ved afslutningen af Anden Verdenskrig, og den tredje verdenskrig, repræsenteret ved slaget ved Actium, begynder ved afslutningen af den kolde krig, som er repræsenteret ved slaget ved Panium. De tre verdenskrige er, ligesom de tre stedfortræderkrige, styret af de principper, der er forbundet med en tredobbelt anvendelse af profetien. Afslutningen på Anden Verdenskrig indledte en kold krig, som endte med den ottende præsident regnet fra Roosevelt i 1945, som var Reagan. Reagan begyndte ved endetiden i 1989 en række på otte præsidenter frem til Trump (som er af de syv). Trumps kolde krig begyndte i 2015,

da han bekendtgjorde sit kandidatur til præsidentembedet og satte globalisterne i bevægelse, til opfyldelse af Daniel 11, vers 2. Den kolde krig ender ved søndagsloven, som er slaget ved Actium, Roms tredje hindring, før hun hersker suverænt.

Roosevelt indledte en række på otte præsidenter frem til Reagan, hvilket indledte en række på otte præsidenter frem til Trump. Roosevelt markerer den anden verdenskrig, idet han døde den 12. april 1945, og dernæst var Truman præsident, da krigen i Europa sluttede den 8. maj, og krigen i Stillehavet sluttede den 2. september. Krigen i Europa var i vid udstrækning en landkrig, og krigen i Stillehavet var en søkrig, ligesom Panium repræsenterer et landslag, og Actium repræsenterer et søslag. Det første illustrerer det sidste, og rækken af otte præsidenter er etableret på vidnesbyrdet i Daniel elleve, vers to og tre, og også på gåden om den ottende, som er af de syv. I de første to kontinentalkongresser ved begyndelsen af historien om jorddyret i Åbenbaringen tretten var der syv præsidentperioder. I den historie blev George Washington udnævnt til øverstkommanderende. Som den første officielle præsident symboliserer Washingtons udnævnelse i den anden kontinentalkongres Washington helt i begyndelsen som den ottende af syv præsidenter.

Den første præsident var den ottende af de første syv præsidenter, og den sidste præsident er den ottende, som er af de syv. Præsten Zakarias taler ved Johannes' fødsel, når æslet taler, og når jordens dyr taler. Det er også her, Habakkuks syn taler. Johannes' fødsel, som er et forbillede på banneret for de hundrede og fireogfyrre tusind ved søndagsloven, er den sidste generation af præsten Zakarias. Zakarias var i den ottende af fireogtyve præsteskitter. Ved søndagsloven taler Zakarias (præsterne), når islam (æslet) taler, og når De Forenede Stater taler som en drage. Ved dette vejmærke læges pavemagtens dødbringende sår, og hun bliver den ottende, som er af de syv. Trump er også den ottende, som er af de syv, og det er ham, der danner dyrets billede, som fuldendes ved søndagsloven. Præsteskiten blandt de hundrede og fireogfyrre tusind bliver da Guds mund og forkynner budskabet i den tredje engels høje råb. Dette præsteskit er den ottende menighed, som er af de syv.

Roosevelt indleder otte præsidenter, som fører frem til endetiden i 1989, og han markerer overgangen fra den anden verdenskrig til den kolde krig, som ender i 1989. Præsident Truman fulgte efter Roosevelt og regerede, da de kampe på land og hav, som udgjorde den anden verdenskrig, ophørte. Som præsident regerede Truman, da De Forenede Nationer blev grundlagt den 24. oktober 1945. Forholdet mellem Roosevelt og Truman fastslås ved året 1945. Begge var præsidenter i det år, og i det år endte den dobbelte krig, som var den anden verdenskrig, og De Forenede Nationer blev dannet, og den kolde krig begyndte.

I 1989 var der ligeledes to præsidenter, som i 1945: Ronald Reagan og George Bush den første. Reagan afsluttede den kolde krig, og George Bush den første bekendtgjorde, at han først og fremmest var globalist, da han den 1. oktober 1990 talte til FN's „femogfyrretyvende“ Generalforsamling, hvor han talte om at opbygge en „ny verdensorden“. I talen erklærede han: „Det er i vore hænder at efterlade disse mørke maskiner bag os, i den mørke middelalder, hvor de hører hjemme, og at trænge fremad for at fuldende en historisk bevægelse hen imod en ny verdensorden og en lang æra af fred.“

I denne tale knyttede Bush begrebet til samarbejdet efter den kolde krig, Golfkrisen (Iraks invasion af Kuwait), styrkelsen af FN og et nyt partnerskab mellem nationer baseret på retsstatsprincippet. Bush udbredte først udtrykket »ny verdensorden« nogle få uger tidligere i en tale den 11. september 1990 til et fælles møde i Kongressen.

Læg mærke til det forhold, at Bush placerede sin FN-tale i en sammenhæng, hvor han identificerede den nylige afslutning på den kolde krig i termer af „de mørke tidsaldré“. De mørke tidsaldré endte ved endens tid i 1798, og Bush befandt sig på tidspunktet for enden i 1989. Læg mærke til, at ved hans første prægning af udtrykket „ny verdensorden“ vakte islam nationernes vrede, og talen blev holdt den 11. september. Fra Roosevelt til Carter var der otte præsidenter, og fra Reagan til Trump var der otte præsidenter. Trump er den sidste præsident, og han blev forbilledliggjort ved den første præsident, som var den ottende af de første syv præsidenter.

Endens tid i 1798 identificerer pavedømmets dødelige sår, og pavedømmet var den magt, som regerede over Europas konger under den mørke middelalder. I Åbenbaringen sytten fremstilles dette forhold som en skøge, der rider på og hersker over et dyr. I 1798 blev støtten fra Europas konger fjernet, og dyret var dødt. I 1799 døde paven i eksil. 1798 og 1799 repræsenterer endens tid i dens fuldeste betydning, ligesom endens tid på Kristi tid markeres ved Johannes Døberens fødsel og derefter seks måneder senere ved Kristi fødsel. Bushs udtalelser i 1990 repræsenterer Bush som den anden af to præsidenter, der markerer endens tid, og markerer bevægelsen hen imod globalismen, som er dragens magt. Bushs symbolik markerer et skridt hen imod søndagsloven, når De Forenede Stater ender som det sjette rige i Bibelens profeti ved at tale som en drage. Ved søndagsloven bliver De Forenede Stater De Forenede Nationers stemme. I netop denne sammenhæng opildner islam nationerne til vrede, og 11. september markeres. Den 11. september 1990, da Bush den første talte til Kongressen om sin globalistiske dagsorden, foregreb han typologisk, hvornår islam igen ville opirre nationerne den 11. september i 2001, men da ville præsidenten være Bush den sidste.

Roosevelt, den første af otte præsidenter, markerede afslutningen på den anden verdenskrig i 1945 og blev efterfulgt af den næste præsident, som indledte De Forenede Nationer. Reagan, den første af otte præsidenter, markerede afslutningen på den kolde krig i 1989 og blev efterfulgt af den næste præsident, som fremmede De Forenede Nationer. Den sidste præsident af otte præsidenter vil afslutte en kold krig, som begyndte, da han bekendtgjorde sin hensigt om at stille op i 2015, og indlede den tredje verdenskrig. Han vil føre det sjette rige i Bibelens profeti over i hovedet på det syvende rige i Bibelens profeti (FN) og derefter gå med til at give dette rige til dyret ved søndagsloven.

Ligesom Anden Verdenskrig bestod af en landkrig og en søkrig, vil den sidste præsident have en kold krig, fremstillet ved landslaget ved Panium, som fører til søslaget ved Actium. Ved søndagsloven forvandles den kolde krig, som begyndte med, at Trump ophidsede globalisterne i 2015, til Tredje Verdenskrig, sådan som den er fremstillet ved Anden Verdenskrigs land- og søslag. Ved afslutningen af Anden Verdenskrig var det næste skridt De Forenede Nationers globalisme, ligesom det også var tilfældet ved afslutningen af den kolde krig med Reagan og Bush. Først ender De Forenede Stater ved søndagsloven; dernæst indfører Bushs „nye verdensorden“ det

syvende rige, som straks samtykker i at give deres myndighed til det ottende rige.

Bush den første og Bush den sidste er knyttet sammen ved den førstes bekendtgørelse af den »nye verdensorden« til Kongressen ved 9/11 og den sidstes Patriot Act af 2001. Begge waymarks er placeret inden for den sammenhæng, at islam vækker nationernes vrede.

Vi vil fortsætte med disse ting i den næste artikel.